

Siyum on Masechte Nozir (Parshas Naso)

1. What is a Nozir?
2. Who were the most famous Nezirim?
3. A comment on the artscroll translation of this siyum.
4. Who is greater, the one that makes the blessing or the one that responds Omein?
5. What is the process of conversion?
6. Why do we have Yomtov Sheni of Shavuot? Isn't it the 50th day from pesach?
7. What does this mean for today's times?

Based on Likutei Sichos Volume 18 Pages 63-75

הקדמה:

1. **רמב"ם הלכות נזירות פ"ג הי"ב:** ומה בין נזיר עולם לנזיר לזמן קצוב? שהנזיר לזמן, אסור לגלח עד סוף ימי נזירו שנאמר "כל ימי נדר נזרו תער blade לא יעבור על ראשו עד מלאת הימים", ונזיר עולם אם הכביד שערו מקל בתער משנים עשר חדש עד שנים עשר חדש ומביא קרבנו שלש בהמות כשיגלח שנאמר (שמואל-ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבוד עליו וגלחו, ואבשלום נזיר עולם היה... ונזיר עולם שנטמא הרי זה מביא קרבן טומאה ומגלח תגלחת טומאה כמו נזיר לזמן קצוב.
2. **הלכה יג:** שמשון לא היה נזיר גמור, שהרי לא נדר בנזיר אלא המלאך הפרישו מן הטומאה, וכיצד היה דינו? היה אסור ביין ואסור בתגלחת, ומותר להטמא למתים ודבר זה הלכה מפי הקבלה.
3. **הלכה יד:** לפיכך מי שאמר הריני נזיר כשמשון הרי זה נזיר מן התגלחת ומן היין לעולם ואינו מגלח כל שנים עשר חדש כשאר נזירי עולם ומותר להטמא למתים. ואם אמר לא נתכוונתי אלא לאיש אחר ששמו שמשון - אינו נזיר. ומי שנדר נזיר כשמשון אינו יכול להשאל על נדרו שנזירות שמשון לעולם היתה.
4. **הלכה טו:** האומר הריני כשמשון, כבן מנוח, כבעל דלילה, כמי שעקר דלתות עזה כמי שנקרו פלשתים את עיניו הרי זה נזיר כנזירות שמשון ואע"פ שאפשר שנעשו מעשים אלו לאיש אחר.
5. **הלכה טז:** שמואל הרמתי נזיר עולם היה, לפיכך האומר הריני כשמואל הרמתי, כבן חנה, כבן אלקנה, כמי ששסף את אגג בגלגל וכיוצא באלו הרי זה נזיר עולם ואין אומרין שמא לאיש אחר שמעשיו כאלה נתכוון.

עכשיו נעבור לסיום

6. משנה

7. גמרא

(בני"ך) ברכות נזיר יבמות כריתות

וגם יוסף – לקוטי שיחות חלק לה

נשאלות כמה שאלות:

- א מהי השייכות של השלשה דברים?
 ב מה מוסיף ר' נהוראי?
 ג הרמב"ם פוסק (quote 2) ששמשון לא הי' נזיר גמור – ושמואל (quote 5) הי' נזיר עולם, אז איך לומדים שמואל ממנו?

והביאור בהקדים עוד שאלה:

8. **רד"ק שמואל א פרק א, יא** (גבי נדר חנה), "ותדר נדר ותאמר ה' צבאות אם ראה תראה בעני אמתך גו' ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו לה' כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו", **רד"ק**: "אני תמה איך חל נדרה על בנה שיהי' נזיר, ועוד שלא הי' בעולם ואיך חל הנדר עליו? ואפילו הי' בעולם הרי אמרו (נזיר כח, ב) האיש מדיר את בנו בנזיר ואין האשה מדרת את בנה בנזיר? ואפי' באיש לא מצאו בו טעם אלא אמרו הלכה היא בנזיר. ואם תאמר כי אלקנה עשה הנדר גם כן אחרי ששמע מאשתו, זה לא ראינו, והיאך הניח הפסוק לספור עיקר הנדר וכתב נדר חנה שאינו נדר זה רחוק? ויותר אני תמי' איך לא דברו רז"ל בזה הדבר כי לא מצאתי בדבריהם בזה שום דבר לא במדרש ולא בתלמוד".

והביאור:

9. **שיטה מקובצת נדרים יז, א:** מחוקי (rules) הנזירות הוא שמיד שקבל אדם בעצמו להיות נזיר, נאסר, ודברים הללו דומה לגר שנתגייר כו'.
 10. **שולחן ערוך יורה דעה (הלכות גרים) סימן רסח ס"ז-ח:** עובד כוכבים קטן אם יש לו אב יכול לגייר אותו ואם אין לו אב ובא להתגייר או אמו מביאתו להתגייר בית דין מגיירין אותו, שזכות הוא (merit, privilege) לו, וזכין לאדם שלא בפניו. בין קטן שגיירו אביו בין שגיירוהו בית דין יכול למחות (object protest) כשיגדיל, ואין דינו כישראל מומר אלא כעובד כוכבים. במה דברים אמורים? בשלא נהג מנהג יהדות משהגדיל, (conduct, behave, perform) אבל נהג מנהג יהדות משהגדיל שוב אינו יכול למחות.

מזה רואים שישנו **מעשה action "הנהגת" הגירות** (הנהגה כמו גר) **והסכמת confirmation** הגירות – **קדושת הגר** --- **למפרע**.
 וזהו הביאור בשמשון, ועד"ז בשמואל, הגם שהוא נזיר עולם שהם "נהגו" ואחרי זה הסכימו ונהי' **קדושת נזירות**
 וזהו ההמשך בגמרא (שהם הולכים לשיטתם)

דוגמא לענין זה (חוץ מגירות כנ"ל):

11. רמב"ם הלכות קידוש החודש פ"ג הי"ב: וכדי שלא לחלוק במועדות, התקינו חכמים שעושין... שני ימים אפילו יום טוב של עצרת.
 12. **חתם סופר אורח חיים סוף סימן קמ"ה:** אבל בשבועות שהוא לעולם נ' יום מיום טוב ב' של פסח, ועד אז כבר נתפרסם בכל העולם קביעות ניסן וא"כ גם אבותינו לא עשו מספק? וצ"ל משום גזירה אטו פסח וסוכות, וא"כ ממילא חמור טפי כיון דלא מחמת ספק נתקבל.. ומשום הכי חמיר טפי.

ומזה באים להסוף – ת"ח מרבים שלום. מהי השייכות? פשוט.

13. **אבות פרק ו בתחילתו:** שנו חכמים בלשון המשנה.
 14. **סוטה כב, א:** התנאים מבלי עולם. . שמורין הלכה מתוך משנתן.

15. חגיגה י, א: אין שלום . . זה הפורש מתלמוד למשנה.